

מכון "חץ" לחשיבה צבאית מתקדמת, רחוב אופנהיימר 5, פארק המדע, רחובות
טל' 08-9152729, פקס 08-9152744, דוא"ל info@iamti.com, אתר www.iamti.com

בגיליון זה

1	שמונה יוזמות חיוניות – צבא ארה"ב
4 – 2	מדיניות הביטחון של ממשלת בריטניה החדשה
6 - 5	צבא ארה"ב נלחם בדעא"ש על הקרקע בעירק
7	דעא"ש מחפש יורש לאל באדאני

דבר העורך:

מדינות מובילות בעולם החלו בתקופה האחרונה להרהר מחדש בתפיסת הלחימה שלהם, המלחמה בטרור שארה"ב הכריזה עליה ב- 2001 הסיטה את המאמצים במדינות המערב ללחימה כנגד ארגונים, והלחימה כנגד מדינות וצבאות סדירים נדחקה לפינה. תקציבים קוצצו, סד"כ הופחת, כוחו פרוסים חזרו הביתה, הפיתוח הוסט לאמל"ח נקודתי, מדויק ונשלט מרחוק וכל מה שקשור אליו. אי ההצלחה בחיסול איומי ארגונים והמשך התפשטות הטרור מחד, התוקפנות הרוסית באוקראינה, התגברות המתח עם סין וכיוצא בזה בלמו את התהליך, צבאות ומדינות החלו לחשוב אחרת, הקיצוצים נעצרו.

פתרונות האש המדויקת לא ספקו את הסחורה המערכתית והאסטרטגית, צבאות חוזרים לתמרון, תמרון שונה מזה של המאה ה-20, אבל התובנה שללא תמרון לא ניתן להשיג הכרעה – ראה את הלחימה בדעא"ש כדוגמה.

צבא ארה"ב חושף שמונה יוזמות חיוניות לתכנית חמש שנתית

ג'ין ג'דסון 16 מרץ 2016

אומר שהזרועות אינן יכולות "לחכות עד שהזאב יהיה בדלת" הצבא צריך לתעדף את שימור פער איכות. האם הצבא יוכל לממש את שמונת היוזמות?

מיג'ור גנרל בו דייס סגן מנהל המרכז לשילוב יכולות של צבא היבשה אמר שהדרישות ליוזמות תייצרנה בסיס לבניית אתגרים לחימה לצבא ובאמצעות גורמים מובילים במרכז למציאות ובפיקודים אחרים. טרדוק תקבל המלצות ממפקדי הצבא לסדר עדיפויות ולמקורות מימון על בסיס העדפות הארגונים שלהם לטווחי הזמן הקרובים, הבינוניים והארוכים.

לצבא יש כלי ניהול זריז יותר - המועצה לדרישות חיוניות ביותר בראשות ראש המטה של הצבא וסגנו שיוכלו להניע יוזמות בתוכנית בדרך יעילה יותר.

מסמכי דרישות עתידיות יצטרפו לכלול פחות דרישות לציוד ויותר מושגים של יכולות מבצעיות אמר סקוט דיוויס, ראש הפרויקט לסיוע קרבי ולתמיכה קרבית, ואם ידרשו שינויים במהלך הדרך, זה אינו דורש לערוך התאמות להגדרות התוכנית, אלא הצעות לשינויים הנדסיים, שהם מפריעים פחות בתהליך שיפור יכולות, על פי דיוויס.

טרדוק הציגה את שמונת היוזמות המובילות שמטרתן להוות את ראש החץ לענה לאיומים גלובליים ומיעדות לקיים עליונות כנגד יריבים נוכחיים ועתידיים. השמינייה – ללא סדר עדיפות כוללת את:

- יכולות המראה אנכית
- מיגון אקטיבי
- אש חוצת מרחבים
- רכב קרבי
- רובוטים ומערכות אוטונומיות
- פיקוד מוכוון משימה בכוחות משלוח
- סייבר אלקטרומגנטי
- שיפור יכולות לוחם וצוות

יישום המאמצים האלה לשדה הקרב יהיה אתגר. בתכנית החומש של משרד ההגנה – יש "סיכונים תקציביים לא מבוטלים" במיוחד לצבא היבשה כאשר הוא נלחם עם הזרועות האחרות על נתחי תקציב וקדימויות עיקריות, אומר ג'ים מקאלסי, מנתח מערכות בווישינגטון המסביר - למשל הצי צריך לממן את החלפת הצוללות מדגם אוהיו וחיל האוויר מחפש את המפציץ ארוך הטווח העתידי שיכנס לייצור ראשוני בסביבת 2023. שתי המטרות האלה דורשות תקצוב ראשי. בצידה הבהיר של התמונה הוא צופה תקציב יציב לתכניות רכב זחילי. רכישת הטילים לצבא נראית טוב גם היא, הוא מוסיף, אבל הזינוק בדרישת התקציב ל- 2017 נגרם יותר בגלל הצורך בטילי הפיייר נוספים למלחמה ב דעא"ש, מאשר לפיתוחים חדשים. מקאלסי גם רואה את הצבא מוציא מעט מאד על לוחמה אלקטרונית ב- 2017 אבל רואה גידול בתקציב ל"א ב- 2018. כאשר התקציב מתכווץ לכל הזרועות, ובמיוחד לצבא היבשה הדרישות מתמקדות רק בהגדלה, דן גור ממכון לקסינגטון

מדיניות הביטחון של בריטניה

נאום שר ההגנה מייקל פאלון – 21 ביולי - וושינגטון

ומתעצמת, סין נעשית תקיפה יותר, צפון קוריאה ממשיכה לנופף בחרב הגרעינית.

היינו עדים למתקפות סייבר על מדינות ועל חברות ומלחמה היברידית.

סקנות אלה, כאשר הן חוברות זו לזו

מכוונות לצמצם את שליטתנו בסדר

העולמי שהביטחון והשגשוג שלנו ושל

הדורות הבאים תלויים בו.

כמו צ'רצ'יל אנחנו מאמינים כי על בריטניה, בדומה לארה"ב, האחריות להגן לא רק על ביטחוננו אלא גם

על המערכת הגלובלית. ברצוננו ובכוונתנו להגיב לכל האיומים האלה באשר יופיעו וכאשר יופיעו.

על בסיס סקר הביטחון האסטרטגי שפרסמנו, יהיו לנו יכולות משופרות עד סוף השנה.

התכנית שלנו תקנה לנו הגנה חזקה יותר עם תקציב העולה על 200 מיליארד דולר ל-10 שנים עם כוח

משולב גמיש יותר, עם יותר ספינות ומטוסים, יותר כוחות בכוננות, ציוד טוב יותר לכוחות המיוחדים

והגדלת ההשקעה בסייבר.

אתאר בפניכם את הכוחות האלו.

בשנה הקודמת היו כוחותינו פעילים בעולם כולו. כ- 80,000 חיילים פרסו ביותר מ- 383 משימות

במהלך השנה.

יותר מ- 30,000 ימאים פעלו ביותר מ- 700 ביקורי ספינות באפריקה, אסיה, אירופה ואמריקה הלטינית.

יותר מ- 10,000 אוויראים פרסו ביותר מ- 60 מדינות במבצעים, אימונים ומשימות ביטחוניות.

פעילותנו השנה תהייה בהיקף דומה.

נאט"ו חזקה יותר, הגנה חזקה יותר

הנקודה השנייה שלי היא שההגנה על ערכינו תהיה תלויה יותר בנאט"ו מאוחדת. ואנחנו נמשיך לסייע כדי

שהברית תתפקד. לפני שנתיים עמדו ראש ממשלתנו, דויד קמרון ונשיאכם (ארה"ב) בפסגת ווילס ואתגרו

מדינות אחרות להשקיע יותר בביטחון וביכולות חדשות. מאז הובלנו כדוגמה ומאחר שהשגנו 2 אחוזים

ממטרותינו אנחנו רואים כעת מדינות אחרות בעקבותינו.

אנו, עשרים בעלות הברית, העלנו את הוצאות הביטחון מאז פסגת ווילס, ומגמת הצמצום בהוצאות הביטחון

נבלמה.

בדומה להגדלת הוצאות הביטחון, הסכימה נאט"ו על תכנית פעולה למוכנות המבטיחה כי הברית תוכל

לפעול בעוצמה וביעילות. בריטניה ניצבת שוב בראש המאמצים האלה.

מטוסי הטייפון שלנו מבצעים כיום משימות שיטור מעל הים הבלטי מבסיסים באסטוניה.

נאום של שר הביטחון מייקל פאלון שר ההגנה השנה אנחנו מציינים מלאת 70 שנים לנאום המפורסם של צ'רצ'יל: "עוצמת השלום" אותו נשא בפולטון, מיסורי במרץ 1946 ובו דיבר על "היחסים המיוחדים". [בנאום הזה צ'רצ'יל טבע את המושג "מסך הברזל"].

המונח הזה מוכר היטב, אך מה שפחות ידוע הוא שצ'רצ'יל בא לארה"ב לטקס קבלת תואר כבוד מקולג' ווסטמינסטר. השם מתאים משום שצ'רצ'יל קיבל חלק גדול מהשכלתו הפוליטית בווסטמינסטר [יצויין: ווסטמינסטר הוא כינוי לפרלמנט הבריטי].

דומה שצ'רצ'יל, ממחיש יותר מכל אדם אחר את רצונו של העם הבריטי.

עד כדי כך ששני הצדדים במשאל העם שהתקיים לאחרונה ניסו לטעון כי הוא היה מצביע כמותם.

אין לנו שום ודאות כיצד היה צ'רצ'יל בוחר להצביע. אך אנחנו יודעים שהיתה התוצאה כאשר היתה הוא

היה מקבל אותה, מפשיל שרוולים וממשיך לפעול בכל האמצעים העומדים לרשותו לסייע להתייצב בדרך

החדשה.

אני מודע לכך שהמשאל הציף שאלות לגבי ההשלכות על תפקידה של בריטניה בעולם. אני כאן כדי להבטיח

לכם שיש לנו ראשת ממשלה חדשה, למעשה זוהי ממשלה חדשה הרוצה שבריטניה תמשיך ותמלא

תפקיד גלובלי. ממשלה נחושה להפוך את הפירוד להצלחה, ממשלה שהביטחון בראש מעייניה.

היום אני מבקש להציג את מדיניותה של בריטניה.

הגנה על ערכינו

ראשית, הגנה על ערכי הדמוקרטיה, שלטון החוק והחופש.

בנאום שנשא ב- 1946 צ'רצ'יל תאר את מסך הברזל המפריד בין מזרח ומערב באירופה.

המלחמה הקרה הסתיימה אבל איומים חדשים נמשכים ומטילים צל חמור לא פחות.

בשבועות האחרונים ראינו התקפה מפחידה של משאית על גברים, נשים וילדים חפים מפשע שיצאו

לבלות בערב קייצי ביום הבסטיליה בצרפת.

ההתקפה הזו ודומותיה שהתרחשו בשנה

האחרונה במקומות

מרוחקים זה מזה כמו

אורלנדו, בריסל, פריס, אנקרה, בגדד

תופעות של קיצוניות. הם אין זה האיום היחיד הניצב בפנינו. רוסיה חוזרת

ARMY

מדיניות הביטחון של בריטניה - המשך

כאחת מהחברות המובילות בנאט"ו, עלינו לעמוד לצדן של בעלות בריתנו ולצד העם האפגאני המבקשים לכוון אפגניסטן שלווה ובטוחה יותר מכיוון שהדבר גם מסייע לנו לשמור על הביטחון ברחובותינו.

ולכן בשנה הבאה נגדיל את ב-10 אחוזים את השתתפות כוחותינו על מנת לסייע בבניית היכולת של מוסדות הביטחון האפגאניים. וכאן אני מבקש לקדם בברכה את מחויבותה המתמשכת של ארה"ב למשימה זו.

קידמנו ותמכנו ביוזמות העונות על צורכי הלחימה במאה ה-21 לטווח ארוך באמצעות התוכניות ללוחמת סייבר ולוחמה היברידית ותוכניות אחרות שסוכמו בפסגת וורשה.

הרתעה גרעינית

אבל כדי לשמר את אמינות ההגנה וההרתעה שלנו, עליהם להוות מענה לסכנות קונבנציונליות וגרעיניות גם יחד.

נאט"ו ממשיכה להיות ברית גרעינית, וההרתעה הגרעינית העצמאית שלנו בבריטניה מהווה תרומת-מפתח לבטחוננו הכולל של הארגון. זו תרומה המוכרת על ידי מסמך וורשה, ואני מצטט "לכוחותיהן הגרעיניים העצמאיים של בריטניה וצרפת יש תפקיד מרטיע בפני עצמם והם תורמים לבטחונה הכולל של הברית. לחברות הברית האלה מרכזים נפרדים של קבלת החלטות שתורמים להרתעה בכך שהם מסבכים את חישוביהם של אויבים פוטנציאליים."

ומה שברור לנו, בעת שהעולם נעשה מסוכן יותר ובלתי-צפוי יותר הוא שהאיום הגרעיני לא נעלם. למעשה, הוא גובר והולך.

איננו יכולים להעריך היום את סוגי האיומים הקיצוניים לעצם קיומנו שאנו עלולים להידרש לעמוד בהם בשנת 2030, ב-2040 או ב-2050.

לפיכך, כושר ההרתעה שלנו מעניק לנו את היתרון שלא יסולא בפז: אויבנו יודעים כי מחירה של התקפה על בריטניה או על בעלי בריתנו יהיה תמיד הרבה יותר גדול מכל הישג שהם עשויים לקוות שישגו.

ולכן במסמך ההגנה שלנו אנו מחוייבים לבניית 4 צוללות חדשות מדגם "סקסור" שיבואו במקומן של צוללות "ואנגארד" שיתחילו לצאת משימוש בראשית שנות ה-30 של המאה.

ראש הממשלה הובילה השבוע בפרלמנט את הדיון על חידוש ההרתעה הגרעינית הזאת. בית הנבחרים הצביע ברוב ברור של 355 – יותר מ-100 מעל לתוצאות הדיון האחרון בנושא שהתקיים ב-2007 – על המשך קיומה של ההרתעה על מנת לגונן על אורח החיים שלנו וזה של בעלות בריתנו.

השותפות בין ארה"ב לבריטניה

נאט"ו חזקה חשובה לעתידנו. וכך גם היחסים החשובים ביותר שלנו, עם ארה"ב. פירוש היציאה מהאיחוד האירופי הוא שנתאמץ יותר במחויבותנו לנאט"ו ולבעלות הברית המרכזיות שלנו.

הספינות שלנו תומכות תמיכה משמעותית לכוחות הימיים של נאט"ו.

בשנה הבאה נוביל את כוח המשימה בכוננות גבוהה של נאט"ו עם 3,000 חיילים נכונים לפריסה בתוך ימים אחדים.

בפסגת וורשה שהתקיימה בחודש שעבר סייענו שוב להוביל כאשר נאט"ו סיגלה את ההרתעה שלה לאתגרים ממזרח ומדרום.

במזרח אנחנו מסייעים בחיזוק המחויבות שהתקבלה בוויילס לפעול נגד תוקפנות על ידי תגבור הנוכחות הקדומנית שלנו באסטוניה, לטביה, ליטא ופולין.

בריטניה היא אחת מארבע המדינות המובילות ועומדות בראש עם מבנה גדודי, בהן ארה"ב. הגדודים האלה יהיו הגנתיים מטבעם, אבל בעלי יכולת קרבית מלאה. הכוח שלנו ייצא באסטוניה עם 2, מפקדה, רק"ם וטילי נ"ט מונחים מסוג "ג'אולין" ופגזים.

השתתפות זו תתוגבר על ידי רשת של בעלות ברית, בהן צרפת ודנמרק, "רב-לאומיות מכוונת" המשקפת את גישת "הבינלאומיות המכוונת" של ה-SDSR (מסמך ההגנה המכונן של ממשלת בריטניה, Strategic Defense and Security Review).

בנוסף על הצבתו של גדוד באסטוניה נציב גם צוות פלוגתי בפולין.

נמשיך ונאמן השנה עוד 4000 חיילים מצבא אוקראינה.

כל אלה הם תשובת נאט"ו לתוקפנות הרוסית. זו תגובה הנובעת מאיזון בין הגנה תקיפה לדו-שיח.

הדו-שיח מתקיים במקום היאה לו ומענייננו לשגר מסר חד וברור לקידום השקיפות ולבניית הבנה הדרושה על

מנת למנוע את הסיכון שבשיקול שגוי.

נוסף על מאמצינו במזרח, נאט"ו מגדילה את תפקידה בדרום. מדינות שאינן יציבות – מדינות חלשות – מסכנות יותר ויותר את ביטחוננו המשותף. וכך מוטלת על נאט"ו אחריות גדולה יותר להתמודד עם עימות פוטנציאלי מראשיתו.

ובעקבות הפסגה של וויילס יש עתה לנאט"ו יוזמה לבנות יכולות הגנה שיקנו תמיכה נקודתית יותר שתגביר את היציבות.

בחסותה של נאט"ו אנחנו נפעל להגדיל את האימונים ובניית היכולות בתוך עיראק.

משימת הסיוע באפגניסטן היא הפעולה הגדולה ביותר של נאט"ו. משימה זו מסייעת לכוחות המקומיים לקחת על עצמם את האחריות לקיום בטחונה של מדינתם.

מדיניות הביטחון של בריטניה - המשך

שיתוף פעולה במטוסי F-35 ולפני שבוע ראינו את מטוס הקרב החדש הזה, בן הדור החמישי, טס מעל ה"קווין אליזבת", נושאת המטוסים החדשה שלנו, שמסיפונה ימריאו מטוסים אלה בשנים הבאות. אני מצפה ליום שבו ימריאו לא רק המטוסים שלנו מעל סיפוני נושאות המטוסים שלכם, אלא המטוסים שלכם ימריאו מסיפוני נושאות המטוסים שלנו. ונושאות המטוסים שלכם יהיו מוגנות באמצעות שיתוף פעולה נוסף שלנו לגבי ציוד חדש. המדובר בתשעת מטוסי הסיור הימי החדש, מסוג P-8 שעל רכישתם המסתכמת במיליארדי דולרים רבים הודעתי בשבוע שעבר, יחד עם ההחלטה הנוספת שלנו לרכוש 50 מטוקי תקיפה מסוג "אפאצ'י". בעת ביקורו של שר ההגנה אש קרטן בלונדון בשנה שעברה, אתגרנו, שנינו את הצוותים שלנו לפתח יחד טכנולוגיות חדשות, יכולות סיכול חדשות ותפיסות פעולה חדשות. וכעת אנחנו עטים על הזדמנויות מסעירות. בשבוע שעבר הודענו על הפרויקט הראשון לפיתוח טכנולוגיות רובוטיות חדשות, טכנולוגיות של נהיגה ללא נהג, שמסוגלות להעביר ציוד במהלך המייל האחרון, המסוכן ביותר, אל קו המגע. זהו בדיוק שיתוף הפעולה שסייע לנו לשמר את היתרון הטכנולוגי של המערב. וזהו קשר האחוה בין בריטניה לארה"ב עליו דיבר צ'רצ'יל לפני 70 שנה באומרו "אם יחברו כל כוחותיה הרוחניים והחומריים של בריטניה, יחד עם אמונתה בצדקת הדרך, יחד עם אלה שלכם, בקשר של אחווה, ייפתחו בפנינו דרכי-המלך של העתיד, לא רק בפנינו-אנו, לא רק בזמננו-שלנו, אלא לאורך המאה הבאה."

סיכום

ולסיכום אבקש להבטיחכם: בריטניה אינה חוזרת לאחור. נהפוך הוא: אנחנו צועדים קדימה. אנחנו עומדים על ערכינו. מחזקים את נאט"ו. תומכים [מגבים] בהרתעה הגרעינית שלנו. מעוניינים בברית איתנה יותר מאשר אי פעם עימכם, אזרחי ארה"ב. בשבועות האחרונים נפוצו שמועות לגבי מדיניות ההגנה והביטחון שלנו. אבקש להבטיחכם: בריטניה פורשת מהאיחוד האירופי. אך איננו שוכחים כי ההרתעה וההגנה נתמכים על ידי לכידות וסולידאריות. אנחנו עדיין מחויבים לעוצמות הגדולות הללו של השלום. ועודנו מחויבים לביטחון אירופה, ואיננו מפנים עורף לאירופה או לעולם.

אנחנו מתמקדים עתה בעיצוב-מחדש של יחסינו עם אירופה, השבת הריבונות לפרלמנט הבריטי ועם זאת אנחנו מוודאים כי ביטחוננו [לא יגרע] וקשרי המסחר שלנו ימשיכו להיות הדוקים בעודנו מכוננים קשרים חדשים ברחבי העולם.

וכך, 70 שנה לאחר נאומו של צ'רצ'יל, ארה"ב עודנה בעלת בריתה הקרובה ביותר של בריטניה. אנחנו גאים על כך שאנחנו ממשיכים להוביל יחד את העולם במה שנוגע לביטחון.

הראייה המובהקת ביותר לכך היא פעילויותינו נגד דאע"ש.

בסופה של השנה שעברה התנערה בריטניה מההצבעה המבישה בפרלמנט בעניין סוריה ב-2013 כשהפרלמנט החדש הצביע ברוב קולות עצום להרחיב את תקיפותינו מהאוויר מעיראק לסוריה. מאז, הגברנו את עצימות פעולותינו. צוותי האוויר שלנו יצאו למשימות רבות יותר בעיראק ובסוריה מאשר כל מדינה אחרת, למעט ארה"ב. מטוסינו מתאמים את הפעילות האווירית של הקואליציה ומספקים חלק משמעותי מכלל ה-ISR של הקואליציה.

והמאמצים הקולקטיביים האלה נושאים פרי: דאע"ש אבד 40% מהשטח שהחזיק בעבר. התקדמות ניכרת הושגה בערים ראמאדי, היט ופאלוג'ה. אבל השנה בכוונתנו לעשות יותר. בכנס הגורמים הלוחמים בדאע"ש שזה עתה השתתפתי בו התרכזנו בבחינת תוכנית המערכה שלנו ובהתבססות על ההתקדמות שכבר הושגה בעמק הפרת ובעמק החידקל. אנו נענים לקריאות שהקואליציה תאיץ את מאמציה באמצעות הגדלת נוכחותנו בעיראק.

נשגר מדריכים נוספים לבסיס האוויר אל-אסאד במערב עיראק כדי שידריכו לוחמים עיראקים נוספים כיצד יש לנהוג במטעני צד, איך ישפרו את לוחמת הקרקע שלהם ויגישו עזרה ראשונה בקרב. אותם מדריכים נוספים יעבדו בצמידות עם כוחות ארה"ב ודנמרק, יאמנו את הדיוויזיה ה-7 של צבא עיראק כמו גם את משמר הגבול והמשטרה הפדראלית.

אנחנו מעמידים לרשותם כוח אדם נוסף שסייע בשמירה על בסיס חה"א, צוותים שיקימו מפקדה שתנהל את המשימה וכן טייסת הנדסה שתבנה את התשתית הנחוצה. פעולות אלה, כחלק מהקואליציה אנטי-דאע"ש הינן רק דוגמה קטנה לשיתוף הפעולה שלנו עם ארה"ב. שיתוף פעולה זה נרחב לא פחות משהוא עמוק.

והפעילות המשותפת הזאת עתידה להתעצם. באחרונה הסכמנו לשלב דיוויזיה בריטית בצורה יעילה יותר בקורפוס אמריקאי. ובמה שנוגע לציוד, יהיה

מלחמת הקרקע האמיתית שארה"ב מנהלת נגד דאע"ש

דיווח מאירביל - עיראק

[לסיפור] שהציג אובמה לציבור כשהמאבק החדש החל. "בין הסיבות לכך שהתמודדתי על תפקיד זה היה רצוני לשים קץ למלחמתנו בעיראק ולקדם את כוחותינו

בשובם הביתה, וזה מה שעשינו" אמר הנשיא באוגוסט 2014 כשהחלו ההפצות האמריקאיות על כוחות דאע"ש. "ולכן, אף כי אנחנו תומכים בעיראקים כשהם יוצאים לקרב נגד הטרוריסטים האלה, כוחות לוחמים אמריקאיים לא יחזרו להילחם בעיראק, מכיוון שאין שום פתרון צבאי אמריקאי למשבר הגדול יותר בעיראק."

אבל החיילים הכורדים שפעלו יחד עם וילר מספרים סיפור אחר. הם אומרים שוילר התכוון מלכתחילה לעמוד בראש הכוחות בפעולה זאת – וכי אנשי יחידות העלית המיוחדות נוהגים כמוהו, מובילים לעתים קרובות את ההתקפה על דאע"ש על הקרקע. במשימות מסוכנות הדומות לזו שבוצעה בהאווילג'ה, סיפר מפקד כורדי בדרגת סגן, אנשי הקומנדו האמריקאים משמיעים לעתים קרובות פקודה פשוטה – "תנו לנו להיות בראש". "בפעולות האלה הם מסכנים את חייהם כדי להגן עלינו" אמר הסגן, "הם אלה שמובילים".

בראיונות שנעשו עם שלושה מאנשי CTU באירביל, בירת החבל הכורדי, הסרן, הסגן ומפקד היחידה, היו הפעם הראשונה שבה מקורות שהיו מעורבים במישרין בפעולה בהאווילג'ה דיברו עליה בפומבי, לעומק. כל אחד מהם ביקש שלא יזוהה בשמו בשל עבודתם הרגישה; הם מאמינים כי דאע"ש ינסה להתנקש בחייהם אם ייודעו לו שמותיהם. הראיונות שנעשו עמם במהלך שבועיים בחודש יולי, חושפים גם כיצד כוחות עלית אלה של פעולות מיוחדות בצבא ארה"ב מעבירים את הלחימה לדאע"ש, לעתים קרובות בקווי החזית ולעתים מעבר להם. צוותים משותפים של ארה"ב ושל CTU פעלו במשותף על הקרקע ביותר מ-50 מבצעים נגד המתקוממים, כך סיפרו השלושה, ביצעו משימות של להרוג-או-לתפוס, עסקו בתיצפות ומעקב, הזעיקו כוחות אוויר להפצצה, ביצעו התקפות צלפים, והפגישו את עמדות דאע"ש בפגזים ובתותחים. כוחות עלית אמריקאיים אלה משקפים מתכונת במערכה הגדולה יותר של ארה"ב נגד דאע"ש

מסוק "בלק הוק" התקדם לתוך שטח דאע"ש בעת שהפציע השחר. ג'ושוע וילר, מאסטר-סרג'נט ותיק ביחידות המבצעים המיוחדים של צבא ארה"ב, הוביל את אנשיו עמוק לתוך קווי האויב. כשהמסוק נחת על מעוז דאע"ש בהאווילג'ה בצפון עיראק, ציפה נשיא ארה"ב, ברק אובמה, שעודכן לגבי המשימה, לידיעה לגבי ביצועה.

וילר וצוותו היו בחוד-החנית של המלחמה החשאית שמנהלים הכוחות המיוחדים של ארה"ב נגד דאע"ש. המסוק הוביל את עמיתיו, אנשי "כוח דלתה", כוח העלית של צבא היבשה האמריקאי ועימם אנשי קומנדו מקומיים שאומנו על ידי האמריקאים. הם לבשו מדי הסוואה שמותאמים ללוחמת מדבר, והיו מצויידים בנשק אוטומטי מתקדם ביותר וכן אמצעים לראיית לילה, וכך החיילים האמריקאים ועמיתיהם המקומיים נראו כמעט זהים.

המשימה אותה ביצעו ב-22 באוקטובר איתה מסוכנת במיוחד. הם נדרשו להסתנן למתחם שמור שדאע"ש הפך לבית כלא ולחלץ עשרות לוחמים שלפי המידע המודיעיני שהתקבל כבר נקבע שיוצאו להורג באותו יום.

אנשי דאע"ש החלו לירות לעבר המסוק כשירד לעבר המתחם. וילר החזיר אש מפתח המסוק, שחזר אחד החיילים המקומיים שהיה לציודו, קפטן בכוח כורדי מיוחד הנקרא "יחידה נגד טרור" (Counter-Terrorism Unit, CTU) המנוהל על ידי מועצת הביטחון של החבל הכורדי, האוטונומי למחצה, בעיראק, שהיה הקצין הבכיר ביותר של ה-CTU בכוח

. ואז הוביל וילר את הכוח, כדרכו, כפי שהעידו בו שותפיו הכורדיים. וילר היה הראשון שקפץ לקרקע. נשמעו יריות וקריאות "אללה אכבר" בעת שהמורדים ניסו לבלום את אנשי הקומנדו, וירו בהם בכל הכלים שברשותם. הקפטן סיפר שהוא התקדם יחד עם וילר, הם "לחמו זה לצד זה".

במשימות מסוכנות שכאלה, כך סיפר קצין אחר של CTU, שדרגתו סגן, אנשי הקומנדו האמריקאים נוהגים לעתים קרובות לתת פקודה פשוטה: "תנו לנו ללכת בראש".

כאשר הפעולה הסתיימה, כעבור יותר משלוש שעות, נהרגו יותר מ-20 מאנשי דאע"ש, ו-69 אסירים ניצלו. וילר מצא את מותו, כשנפגע על ידי כדור שנורה על ידי איש דאע"ש, וכך היה לחייל האמריקאי הראשון שקיפח את חייו בקרב עם דאע"ש.

כשמותו של וילר התפרסם, הציגו פקידי רשות אמריקאים את חלקם של אנשי הקומנדו האמריקאים במשימה כ"חריג". דובר הפנטגון כינה זאת מקרה "חד-פעמי". שר ההגנה אשטון קרטר אמר כי חתירתו של וילר למגע עם האויב "לא הייתה חלק מהתוכנית". דברים אלה התאימו את מותו של וילר לנראטיב

מלחמת הקרקע האמיתית שארה"ב מנהלת נגד דאע"ש - המשך

תחילה נגד סאדאם חוסיין ואחר כך נגד אל-קעידה. "הלחימה כאן שונה במעט מכפי שהייתה בפעמים הקודמות שהיינו כאן. אבל בל נטעה: אנחנו נמצאים בסביבת לחימה", אמר. "כך שכאשר אנשים מדברים על כך שלחיילים לא נשקף שום סיכון – אנחנו יודעים שאנחנו נמצאים בסיכון".

וולסקי מנה כמה מהאיומים שהחיילים האמריקאים התמודדו איתם [בימים שקדמו לראיון איתו]: 20 רקטות של דאע"ש פגעו בנמל התעופה הבינלאומי הנמצא במרחק לא גדול מבסיסו של הגנרל בבגדד, מכונית תופת התפוצצה "במרחק שלושה קילומטר בערך מהמקום שבו אני נמצא כעת." פגזי ארטילריה שניתכים אפילו על בסיסים אמריקאים, מעכבים את הלחימה הרציפה. בעוד שדאע"ש מאבד שטח, מציין וולסקי, הארגון נוטה יותר לעבר שורשיו בלחימה הלא-קונבנציונאלית, מתמקד פחות בהחזקת שטח ויותר בהתקוממות, ופירוש הדבר טקטיקה א-סימטרית כמו מכוניות תופת והתקפות על כוחות אמריקאים מאחורי קווי החזית נעשים לאיום מסוכן יותר. "אין כאן קווי חזית ממשיים", אומר וולסקי. "כולנו נתונים בסיכון". וולסקי חזר לבגדד זמן קצר קודם לכן מביקור בצפון עיראק, שבמהלכו הגיע לבסיס בו נהרג קארדין, סמל המרינס. "הלכתי למקום שבו נמצאים אנשי הארטילריה שלנו והם לוחמים מדי יום ביומו, חיים במדבר ואמרתי להם, תגידו, מה אני יכול לעשות בשבילכם? מה אתם צריכים?" – סיפר הגנרל – "והם אמרו פשוט 'אנחנו צריכים עוד מטרות'."

בעיראק, מתכונת שבה חיילים אמריקאים הלכו והרחיבו את תפקידם על הקרקע, במקומות שבהם הם פועלים במספרים גדלים והולכים ובסיכון מתעצם. כ-3830 אנשי צבא אמריקאים נמצאים בעיראק, לדברי הפנטגון, מספרם עלה ב-17 אחוזים לעומת השנה שעברה. נתון זה לא כולל אזרחים, קבלנים וחיילים בתפקידים זמניים, ואילו אנאליסטים העוקבים אחר העימות מעריכים את המספר הכולל בכ-5000 – 6000. נוסף על הכוחות המיוחדים לסוגיהם השונים, חיילים מהחילות הקונבנציונליים של צבא ארה"ב

מוצבים ברחבי הארץ. שיחות עם חיילים מקומיים וקצינים אמריקאים – לצד ביקורים בקווי החזית ובבסיסי צבא ברחבי צפון עיראק, ובכלל זה בחדר המבצעים באירביל, המפקח על תקיפות האוויר של ארה"ב ובמחנה סוויפט, הבסיס האמריקאי המתפשט הנמצא במרחק כ-75 ק"מ מדרום למוסול, בירתו של דאע"ש – העלו כי מעורבותם של חיילי ארה"ב בלחימה המתחוללת עמוקה מכפי שהיא מוצגת על ידי פקידי הבית הלבן בושינגטון. הכוחות האלה, נוסף על כך שהם מציידים בנשק את הכוחות המקומיים, מאמנים אותם ומתאמים תוכניות קרב, מהווים נוכחות קבועה בקווי החזית, הם גם מנהלים תיצפות ומעקב, יורים פגזי מרגמות ותותחים ומזמנים מטוסי קרב אמריקאים לתקיפות אוויריות.

בתוך כך הם מסכנים את חייהם. ששה עשר חיילים אמריקאים נפצעו במהלך המלחמה בדאע"ש, על פי הנתונים של משרד ההגנה, ועוד שניים נהרגו מאז מותו של וילר בשלהי אוקטובר. ב-19 במארס, סמל ראשון לואי קארדין בן ה-27, איש המרינס, נהרג באש רקטות של דאע"ש בבסיסו, הסמוך לבסיס סוויפט, כאשר הגדוד שלו סיפק סיוע ארטילרי לצבא העיראקי. ב-3 במאי, צ'רלס ה. קיטינג, איש יחידת העלית "סילז" (אריות הים) נהרג בעת שלחם לצד הכוחות הכורדיים בעיר תל אסקאף, לאחר שאנשי דאע"ש חדרו לקו החזית, בסמוך למקום.

אובמה נבחר לנשיאות בהבטיחו להוציא את ארה"ב מהמלחמות הישנות, ולא להכניסה למלחמות חדשות ולשים קץ להרג אמריקאים בעיראק. אנשי הבית הלבן המעיטו לעתים קרובות את חלקם של חיילים אמריקאים בקרבות נגד דאע"ש, ומיקדו את מעורבותה של ארה"ב בפעילותם של כלי טיס בלתי מאוישים ומטוסי קרב שפועלים מחוץ לטווח של רובי הסער, הפגזים והמכוניות הממולכדות של דאע"ש. אבל בעוד שבשונה מהמלחמה הקודמת, מלחמה אמריקאית זו מותירה את מרבית הפעילות הקרבית בידי הכוחות המקומיים, מבחינתם של החיילים האמריקאים היא רצופה סיכונים וקורבנות משלה.

הרחק מהפוליטיקה של וושינגטון, החיילים הללו מודעים היטב לסכנה מסביבם. גנרל גארי וולסקי, מפקד כוחות הקרקע האמריקאים בעיראק, עושה את תקופת השירות החמישית שלו במדינה זו. הוא השלים את הראשונה בימי מלחמת עיראק כשהוביל חיילים

דאע"ש מחפש יורש לאל באדאני

קריסטינה למב – סאנדיי טיימס – 4/9/16

אדאני היה האחרון – ובעל הפרופיל הגבוה ביותר – מבין 120 חברי הארגון שנהרגו על-ידי ארה"ב ב-18 החודשים האחרונים לפי טענת הפנטגון. ביניהם מספר מנהיגים בכירים של שני ארגונים נוספים – שורה והמועצה הצבאית.

ארה"ב טענה לאחרונה שהיא הרגה 45,000 לוחמי דאע"ש, מספר גבוה יותר מכפי שהעריכה לפני כן. ארה"ב מצידה איבדה 3 לוחמים.

"יש מומנטום טוב" אמר גנרל ג'וזף ווטל מפקד פיקוד המרכז הפוקד על הלחימה "נכנסנו בלבה של החליפות".

דאע"ש איבד יותר מ-40 אחוזים משטחה בעיראק והקואליציה סוגרת על מוסול.

טורקיה הפכה להיות מעורבת גם היא בסכסוך טנקים של ה-חצו לצפון סוריה ממחוז קיליס ותקפו את עמדות דאע"ש, כבשו לפחות כפר אחד. בחודש האחרון כוחות סוריים הנתמכים על-ידי טורקיה פתחו במבצע "מגן החידקל" המבצע הראשון הגדול לתוך סוריה מאז פרץ הסכסוך לפני חמש שנים.

עדיין מוקדם לחגוג את ירידת דאע"ש, דו"ח חסוי של ה-CIA מ-2009 על השפעת חיסול מנהיגים בקבוצות טרור מצא שזה אינו משפיע על תפקוד הארגון.

גם אם דאע"ש תפסיד את שטחיה בעיראק ובסוריה לא ברור מה יקרה. המרוויח העיקרי יהיה משטרו של אסד שהמערב רוצה בנפילתו. המבצעים שאדאני הפעיל באירופה והאידיאולוגיה של דאע"ש ממשיכים להתפשט.

"הריגת אדאני היא עוד ציון בדרך המובילה לשום

מקום" אמר גנרל דניאל בולגר שפקד על כוחות באפגניסטן ובעיראק ופרש ב-2013. "אנחנו הורגים מנהיגים. הם הורגים כפריים שם ואת אזרחינו באירופה. זו מלחמת התשה שהיא דבר מכוער. זו התוצאה כאשר אין לך אסטרטגיה אמיתית".

מעט זמן לפני מותו של אדאני הוא ניסה להעלות את המורל באומרו "מה אתם חושבים באמריקה? שניצחון

יושג על-ידי חיסול מנהיג כזה או אחר?" הוא התייחס להצלחת ארה"ב בחיסול זרקאוי ב-2006 ובין לאדן ב-2011 שלא הביאו לחיסול התנועה שהם עמדו בראשה.

המנצח הגדול של החלשות דאע"ש

היא אל קאעידה. השלוחה הסורית שלה – ג'בהת אל נוסרה, שינתה לאחרונה את שמה בהכרזה שהיא מתנתקת מאל קאעידה ומצטרפת לכוחות המתונים בחלב. "אל קאעידה מצויה במצב טוב להבנות מהחלשות דאע"ש" הזהיר ג'וסלין. "את דאע"ש קל לראות כי הם מצויים לפניך ורוצים לחתוך את גרוך. אל קאעידה הם אלה שידקרו אותך בגב".

אבו מוחמד אל אדאני נהרג בתקיפה אמריקאית בשבוע שחלף.

מנהיג דאע"ש אבו באקר אל בגדאדי נפגש עם בכירים בהנהגת הארגון במפקדתו בעיר רקה כדי לבחור יורש לדובר אבו מוחמד אל אדאני שנהרג בשבוע שעבר. אדאני היה ידוע ככלב התקיפה של דאע"ש והקול החזק של הארגון. מותו היה המכה החזקה ביותר לארגון עד היום – עד כדי כך שגם רוסיה וגם ארה"ב טענו לאחריות להריגתו.

אדני היה הרבה יותר מדובר הארגון הוא נחשב כמחליפו של בגדאדי והפעיל את אגף המבצעים החיצוניים. הוא תיכנן התקפות כמו זו על בטקלן בפריז בנובמבר בה נהרגו 137 בני אדם.

הוא היה המתכנן של הפעלת ה"זאבים בודדים"

כאסטרטגיה, עודד תומכים להשתמש בכל דבר כמו סכינים או מכוניות כדי לבצע התקפות טרור באירופה.

אדאני היה אחד השורדים מהקבוצה המקורית של קעידה בעיראק שנוסדה על-ידי מוסאב אל זרקאוי.

משקיפים מערביים אמרו שהוא נהרג ביום חמישי על-ידי טיל הלפיייר אמריקני שפגע ברכבו ליד העיר של

באב בצפון סוריה. משרד ההגנה הרוסי טען שהוא נהרג כאשר מטוסי קרב SU 34 תקפו קבוצה של 40

קיצונים. טענה זו נדחתה על-ידי הפנטגון כ"בדיחה". אף צד לא סיפק תמונות להוכיח את טענתו.

יהיה קשה לדאע"ש למצוא מחליף לאדאני "הוא שילב בכירות ורציפות והוא איש שקשה להחליפו" אמר

תומס ג'וסלין מומחה בכיר לטרור בעמותה להגנת הדמוקרטיה, "אבל כפי שאנו רואים מדי פעם בארגון

הזה, לכל אחד יש מחליף. במקרים רבים יש להם מחליפים שאף אחד לא מכיר".

קולין קלארק מומחה לטרור ולמדעי המדינה במכון ראנד הוסיף "הוא היה מומחה ללוגיסטיקה ותקשורת,

מה שקשה להחליף אבל נרכש על-ידי העברת ידע". המועמדים העיקריים הם טורקי אל בינאלי, בן 32

מבחרין, אחד מכוהני הדת הבכירים של דאע"ש שמעריכים שהוא מונה להיות המופתי הראשי או היועץ

הדתי של הארגון. הוא חיבר נייר עמדה על חוקיות אונס ושעבוד נשים יזידיות.

מועמד אחר הוא אבו לוקמן, בן 43 המוכר גם בשם עלי מוסה אל שוואקח שהיה המושל הראשון של רקה

ושלט בעסקי הארגון בנפט גנוב. הוא נאסר על-ידי השלטון הסורי לפני מלחמת האזרחים, הוא בעל תואר

במשפטים ועבד כמגייס לאל קאעידה בעיראק. דווח לגביו מספר פעמים כי נהרג, פעם בתקיפה אווירית

ופעם בדקירות סכין על-ידי לוחם לובי שסלד מגישתו כלפי לוחמים זרים.

ג'וסלין חושב שבמקום למנות יורש יחיד לאדאני,

הקבוצה עשויה לפצל אחריות. "אדאני היה טיפוס שפעל למתן אישור או פסילה למבצעים. הוא השאיר את התכנונים המבצעיים למנהלי ביניים".

